

STUDIUL INTERFERENȚEI LUMINII CU DISPOZITIVUL LUI YOUNG

1. Scopul lucrării

Studiul interferenței luminii, determinarea lungimii de undă a unei radiații luminoase coerente monocromatice.

2. Teoria lucrării

Fenomenul de interferență rezultă din suprapunerea a două sau mai multe unde coerente. În optică, acesta se materializează prin apariția unui sistem de franje luminoase și întunecate.

Să considerăm două unde electromagnetice, monocromatice, plane, caracterizate prin aceeași frecvență unghiulară ω și același vector de undă $k = \frac{2\pi}{\lambda}$. Intensitățile câmpului electric al celor două unde variază în timp și spațiu conform relațiilor:

$$E_1 = E_{01} e^{i\phi_1} = E_{01} e^{i(kr_1 - \omega t + \phi_{01})}, E_2 = E_{02} e^{i\phi_2} = E_{02} e^{i(kr_2 - \omega t + \phi_{02})}$$

E_{01}, E_{02} - amplitudinile constante

ϕ_1, ϕ_2 - fazele undelor

Dacă diferența de fază $\Delta\phi = \phi_2 - \phi_1$ rămâne constantă în timp și spațiu, se spune că undele sunt coerente. Ca rezultat al suprapunerii celor două unde se obține o undă rezultantă caracterizată prin intensitatea câmpului electric:

$$E^2 = E_{01}^2 + E_{02}^2 + 2E_{01}E_{02}\cos[k(r_1 - r_2) + (\phi_{01} - \phi_{02})] = E_{01}^2 + E_{02}^2 + 2E_{01}E_{02}\cos(K\Delta r + \Delta\phi)$$

Se înțelege electromagnetismului și este intensitatea I a unei unde, măsurată eventual în W/m^2 este proporțională cu pătratul amplitudinii intensității câmpului electric. Rezultă că intensitatea undei rezultante va fi:

$$I \propto E^2 = E_{01}^2 + E_{02}^2 + 2E_{01}E_{02}\cos(K\Delta r + \Delta\phi)$$

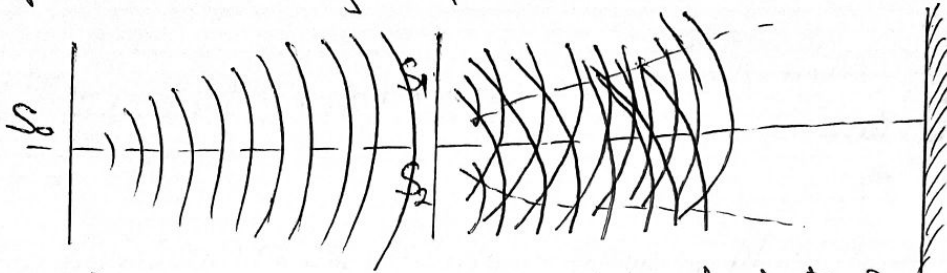
Termenul $2E_{01}E_{02}\cos(K\Delta r + \Delta\phi)$ se numește termen de interferență. Există, ca și în cazul undelor sonore, valori cuprinsă între o valoare minimă și o valoare maximă:

$$I_{\min} \propto (E_{01} - E_{02})^2 \text{ și } I_{\max} \propto (E_{01} + E_{02})^2$$

În practică, pentru ca diferența de fază $K\Delta r + \Delta\phi_0$ să rămână constantă în timp, este necesar ca iluminarea sursele S_1 și S_2 să provină de la o sursă unică S_0 . În caz contrar, într-un interval de timp egal cu durata de observare, sunt emise foarte multe perechi de unde de către sursele S_1 și S_2 , astfel încât diferența de fază ia toate valorile posibile, anulând, în medie, termenul de interferență.

IORDACHE MĂDĂLINA GABRIELA 213CA

Una dintre cele mai rechi demonstrații ale faptului că lumina poate produce efecte de interferență a fost făcută în 1800 de către savantul englez Thomas Young. Dispozitivul lui Young este prezentat mai jos.

Lumina monocromatică, provenind de la sursa îngustă S_0 este împărțită în două cu ajutorul unui ecran în care sunt practicate două fante dreptunghiulare, înguste, foarte apropiate, S_1 și S_2 . Conform principiului lui Huygens, de la fantele S_0 pornesc unde cilindrice, care ajung la fantele S_1 și S_2 în același timp. Apoi, de la fiecare fantă, ne pornim câte un drum de unde Huygens; de fantele se comportă ca surse coerente.

Fie d distanța dintre fante și P un punct pe ecranul de observare, într-o direcție care formează un unghi θ cu axa sistemului. Cercul cu centrul în P , având raza PS_2 intersectează PS_1 în B . Dacă distanța R de la fante la ecran este mare în comparație cu distanța de către fante, arcul S_2B poate fi considerat o dreaptă a formei unei unghiuri drepte cu PS_2 , PA și PS_1 . Atunci triunghiul BS_2S_1 este un triunghi dreptunghi cu unghiul drept în S_2 , iar distanța S_1B este egală cu drumul. Această distanță este diferența de drum dintre undele de la cele două fante, care ajung în P . Dacă diferența de drum este egală cu un număr întreg de lungimi de undă, $m\lambda$, care se propagă din S_1 și S_2 pornesc în coerență de fază, dar pot să nu mai fie în fază în P , datorită diferenței de drum. În punctul P se va obține un maxim sau un minim de intensitate în funcție de diferența de drum a celor două unde este egală cu un număr întreg de lungimi de undă, $m\lambda$.

$$d \sin \theta = m\lambda, \text{ unde } m = 0, 1, 2, 3.$$

Franza centrală luminează din punctul O corespunde unei diferențe de drum nulă adică $\sin \theta = 0$. Distanța y_m dintre franza de ordinul zero și punctul P aflat în centrul celui de-a m -a franza este $y_m = R \tan \theta_m$ deoarece pentru toate valorile lui m unghiul θ este foarte mic, $\tan \theta_m \approx \sin \theta_m$ și rezultă $y_m = R \sin \theta_m = R \frac{m\lambda}{d}$.

Știind că interfranja este distanța dintre două maxime (sau minime) consecutive rezultă că $\Delta y = y_{m+1} - y_m = \frac{\lambda R}{d}$.

3. Dispozitivul experimental

Dispozitivul experimental cuprinde un bec electric O alimentat direct de la rețea și următoarele subansambluri - fixate pe suport, care pot sulsa pe bancul optic

B.O.:

- fantă F_0 dreptunghiulară, cu deschidere regulabilă (joacă rolul sursei S_0)
- fantele F_1 și F_2 dreptunghiulare, verticale și paralele cu deschidere fixă, realizate sub forma a două trăsături transparente pe o placă de sticlă înmagistă.
- subansamblul pentru măsurarea interfrangi, alcătuit dintr-un filtru optic F , o lupă L de observare a sistemului de frangi, un surub micrometric M de care este atașat solidier tamburul gradat T și un fir reticular.

4. Modul de lucru

Se iluminează fanta F care este relativ deschisă (1-2 mm). Se reglează pozițiile fantelor F_1 și F_2 și poziția lупei, aducându-se în linie dreaptă cu fanta F , la aceeași înălțime, utilizând eventual, o fară de hârtie drept ecran. Privind prin lupă, se micșorează deschiderea fantei F , astfel încât frangiile de interferență să fie clare. Se măsoară distanța R .

Se poziționează firul reticular pe centrul unei frangi și se notează poziția x_1 a indicatorului riglei și poziția y_1 a indicatorului tamburului. Se rotește tamburul trăsând de firul reticular peste un număr N de frangi (5-8) după care se notează N și noile poziții ale indicatorilor x_2 și y_2 .

Pentru a evita pasul mort al surubului, se recomandă ca aducerea firului reticular la poziția inițială să se facă în același sens în care s-a micșorat să se facă ulterior parungerea frangiilor.

IODACHE MĂDĂLINA GABRIELA 313CA

5. Producerea datelor experimentale

Nr. ord.	R (cm)	x_1 (mm)	x_2 (mm)	H	\hat{x} (mm)	$\bar{\hat{x}}$ (mm)	$\sigma_{\hat{x}}$ (μ m)	\bar{x} (mm)	$\sigma \bar{x}$ (mm)
1	36,4	31,14	33,39	5	0,45	0,451	1,162	614,44	61,44
2		32,49	34,73		0,448				
3		34,24	36,54		0,454				
4		35,18	37,46		0,456				
5		36,08	38,34		0,452				
6		37,00	39,22		0,444				
7		37,89	40,14		0,45				
8		38,46	41,04		0,456				
9		39,67	41,93		0,452				
10		41,49	43,44		0,45				

$$\hat{x} = \frac{x_2 - x_1}{H}$$

$$\bar{\hat{x}} = \frac{\sum \hat{x}}{10} = \frac{0,45 + 0,448 + 0,454 + 0,456 + 0,452 + 0,444 + 0,45 + 0,456 + 0,452 + 0,45}{10} = \frac{4,512}{10}$$

$$\Rightarrow \bar{\hat{x}} = 0,4512 \approx 0,451 \text{ mm}$$

$$\bar{x} = \frac{\bar{\hat{x}} R}{d} \Rightarrow \bar{x} = \frac{\bar{\hat{x}} \cdot d}{R} = \frac{0,451 \cdot 10^{-3} \cdot 0,5 \cdot 10^{-3}}{36,4 \cdot 10^{-2}} = \frac{0,2255 \cdot 10^{-6} \cdot 10^2}{36,4} = \frac{0,2255 \cdot 10^{-4}}{36,4}$$

$$= \frac{22550 \cdot 10^{-9}}{36,4} = 614,44 \cdot 10^{-9} \text{ m} = 614,44 \text{ nm}$$

$$\sigma_{\hat{x}} = \sqrt{\frac{\sum_{k=1}^n (\hat{x}_k - \bar{\hat{x}})^2}{n(n-1)}} = \sqrt{\frac{10^{-6}(1^2 + 3^2 + 3^2 + 5^2 + 1^2 + 7^2 + 1^2 + 5^2 + 1^2 + 1^2)}{10 \cdot 9}} = \sqrt{\frac{10^{-6} \cdot 122}{10 \cdot 9}}$$

$$= 10^{-3} \sqrt{\frac{122}{90}} = 10^{-3} \sqrt{1,3555} = 10^{-3} \cdot 1,164259 \text{ m} =$$

$$= 0,001164259 \text{ m} = 1,164 \cdot 10^{-6} \text{ m} = 1,164 \text{ nm}$$

IORDACHE MĂDĂLINA GABRIELA 213CA UJGOD

$$\bar{\lambda} = \frac{\bar{d}}{R}$$

$$\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial l} = \frac{d}{R} \Rightarrow \left(\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial d} \right)^2 = \left(\frac{d}{R} \right)^2$$

$$\sigma_{\bar{\lambda}} = 1,162 \mu\text{m}$$

$$\sigma_{\bar{R}} = \sigma_R = \frac{1 \text{ mm}}{2} = 0,5 \text{ mm} = 5 \cdot 10^{-4} \text{ m}$$

$$\sigma_{\bar{d}} = \sigma_d = \frac{0,1 \text{ mm}}{2} = 5 \cdot 10^{-5} \text{ m}$$

$$\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial d} = \frac{\bar{\lambda}}{R} \Rightarrow \left(\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial d} \right)^2 = \left(\frac{\bar{\lambda}}{R} \right)^2$$

$$\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial R} = -\frac{\bar{\lambda} d}{R^2} \Rightarrow \left(\frac{\partial \bar{\lambda}}{\partial R} \right)^2 = \left(\frac{\bar{\lambda} d}{R^2} \right)^2$$

$$\sigma_{\bar{\lambda}}^2 = \left(\frac{d}{R} \right)^2 \sigma_{\bar{d}}^2 + \left(\frac{\bar{\lambda}}{R} \right)^2 \sigma_d^2 + \left(\frac{\bar{\lambda} d}{R^2} \right)^2 \sigma_R^2$$

$$\sigma_{\bar{\lambda}}^2 = \left(\frac{5 \cdot 10^{-4}}{36,4 \cdot 10^{-2}} \right)^2 \cdot (1,162 \cdot 10^{-6})^2 + \left(\frac{0,451 \cdot 10^{-3}}{36,4 \cdot 10^{-2}} \right)^2 \cdot (5 \cdot 10^{-5})^2 + \left(-\frac{0,451 \cdot 10^{-6} \cdot 5 \cdot 10^{-4}}{36,4^2 \cdot 10^{-4}} \right)^2 \cdot (5 \cdot 10^{-4})^2 =$$

$$= \frac{1}{36,4^2 \cdot 10^{-4}} \left(25 \cdot 10^{-8} \cdot 1,35 \cdot 10^{12} + 0,203 \cdot 10^{-6} \cdot 25 \cdot 10^{10} + \frac{0,203 \cdot 25 \cdot 10^{-20}}{36,4^2 \cdot 10^{-4}} \cdot 25 \cdot 10^{-8} \right) =$$

$$= \frac{25 \cdot 10^{-16}}{36,4^2 \cdot 10^{-4}} \left(1,35 \cdot 10^{-4} + 0,203 + \frac{0,203 \cdot 25 \cdot 10^{12}}{36,4^2 \cdot 10^{-4}} \right) =$$

$$= \frac{25 \cdot 10^{-12}}{36,4^2} \left(1,35 \cdot 10^{-4} + 0,203 + 0,00346 \cdot 10^{-8} \right) =$$

$$= \frac{25 \cdot 10^{-12}}{36,4^2} \left(0,00135 + 0,203 + 0,00346 \cdot 10^{-8} \right) =$$

$$= \frac{25 \cdot 10^{-12}}{36,4^2} \cdot 0,204$$

$$\Rightarrow \sigma_{\bar{\lambda}} = \sqrt{\frac{25 \cdot 10^{-12}}{36,4^2} \cdot 0,204} = \frac{5 \cdot 10^{-6}}{36,4} \cdot 0,451 = 0,06144 \cdot 10^{-6} = 61,44 \cdot 10^{-9} \text{ m}$$

$$\Rightarrow \sigma_{\bar{\lambda}} = 61,44 \text{ nm}$$